

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2591/2021
28.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Новица Јовановић, адвокат из ..., против тужене Предшколске установе „Бамби“, Параћин, коју заступа Правобранилаштво општине Параћин, ради накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 514/21 од 13.04.2021. године, у седници већа одржаној 28.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 514/21 од 13.04.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 514/21 од 13.04.2021. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 514/21 од 13.04.2021. године донетом у другом степену ставом првим изреке одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Параћину П1 295/20 од 26.10.2020. године којом је обавезана тужена да исплати тужиљи неисплаћене накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада у периоду од септембра 2015. године закључно са септембром 2018. године, са законском затезном каматом на сваки месечни износ наведеног период од доспећа па до исплате и тужена обавезана да накнади тужиљи трошкове парничног поступка у износу од 66.754,00 динара. Ставом другим изреке другостепене пресуде одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила посебну ревизију, сходно члану 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11 ... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној јер не постоји потреба за уједначавањем судске праксе нити за новим тумачењем права, узимајући у обзир врсту спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Правноснажном пресудом обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове за долазак и одлазак са рада, јер је по оцени суда тужиља имала стварне и оправдане трошкове за превоз, с обзиром на удаљеност од места становања до места рада. Одлука о тужбеном захтеву је у складу са правним ставом Врховног касационог суда, донетим на седници Грађанског одељења од 05.04.2016.године, по коме, ако послодавац није утврдио општим актом услове и критеријуме за превоз запослених од места становања до посла, право на накнаду трошкова за долазак и одлазак са посла имају сви запослени, изузев ако би по разумној оцени такав захтев био очигледно неоснован, с тим да претходно обраћање послодавцу за остваривање права на накнаду трошкова за долазак и одлазак са посла није услов за покретање судског поступка. Указивање тужене на постојање другачијих одлука не указује нужно на другачији правни став изражен у тим одлукама, јер правилна примена материјалног права у споровима са тужбеним захтевом као што је конкретан захтев, зависи од утврђеног чињеничног стања. Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, у радном спору се дозвољеност ревизије цени применом члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинско – правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета је 02.11.2018. године.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско – правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужене недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић